

foreløbig vistnok gør klogest i at lade Ekspropriationsspørgsmaalet ude af Betragtning. Jeg tror ikke, der vilde blive Brug for Ekspropriation i den Grad, som det er fremhævet Gang paa Gang fra andre Partiers Side. Jeg gaar ud fra, at der i Fremtiden vil blive et meget stærkt Udbud af Jord i den frie Omsætning. Det er oplyst i Folketinget, at den Del af Husmandsjorden, her er Tale om, svarer kun til en lille Brøkdel af den Jord, der aarlig omsættes af større Landejendomme ved Auktion eller paa anden Maade. Jeg vil derfor mene, at Ekspropriationen kan vi vist se bort fra og løse dette Spørgsmaal uden den. Hvis Tiderne saa skulde vise, at der ikke er Jord nok i den frie Omsætning, kan der maaske gribes til Ekspropriation, men indtil det viser sig, bør vi se bort fra den.

Yderligere vil jeg gerne sige, at vi gennem dette Lovforslag, som jeg haaber inden ret længe bliver ophøjet til Lov, har været med til fra Samfundets Side at række en Haand til de Forsøg, der burde og skulde gøres for at fastholde Landbouvdømmen ude paa Landet i de Erhverv, hvori den er opfødt. Det vilde have overordentlig stor Betydning, om det kunde ske i større Udstrækning end hidtil. Det er blevet sagt, at Landbruget skubber Ungdommen fra sig ind til Industrien. Disse to Erhvervsformer har jo hidtil vel ikke staaet ligefrem i indbyrdes Konkurrence i Henseende til at drage den arbejdende Ungdom til sig, men saaledes som Kaarene ligger i Øjeblikket for Industri og Landbrug, vort Lands to Hovederhverv, vil det maaske i nogen Maade forme sig lidt anderledes i de kommende Dage.

Det glæder mig som sagt, at Lovforslaget er modtaget med Velvilie. Det giver mig godt Haab om, at det uden Udvalgsbehandling kan blive ophøjet til Lov, endog saa ret snart.

Jensen (Aale): Naar man staar i et Arbejde som det at være Formand for og Leder af en Forening, er man naturligvis glad ved, at denne Forening møder Anerkendelse og dens Arbejde paaskønnes, og derfor takker jeg den ærede Ordfører for Venstre (R. Nielsen), der anerkendte det store Arbejde, som Udstykningsforeningerne gennem Tiderne har udført. Men jeg vil gerne tillade mig samtidig at stille det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om han ikke tror, at denne Lov, som vi nu eventuelt snart vil faa at se, idet Forslaget antagelig vil blive gennemført i den Skikkelse, hvori det fore-

ligger, vil medføre, at Udstykningsforeningerne, der har udført dette gode Arbejde, vil faa vanskelige Kaar i Fremtiden. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den ærede Ordfører, om han vilde anse det for at være heldigt, om en større Herregaard skulde udstykkes efter denne Lov. Jeg vilde i hvert Tilfælde anse det for at være meget uheldigt, da Brugene vilde blive saa smaa, at man ikke kan vente, at Brugene vil kunne drive dem saaledes, at de derved kan ernære hele Familien, og de vil derfor være henviste til at arbejde for andre. Jeg vil endvidere gerne spørge den ærede Ordfører, som paaskønnede det Arbejde, vi har udført, om han ikke tror, at de Vanskeligheder, som jeg nævnte i min Ordførertale, vil komme til Stede i meget høj Grad. Tror han ikke, at hvis man har en Gaard med store Prioriteter og Banklaan bagefter, vil Bankerne netop støtte enten Udstykningsforeningerne eller private Konsortier i at udstykke, undertiden ret smaa Gaarde? Det forekommer mig, at det Arbejde, Udstykningsforeningerne har udført, ikke kan komme til at foregaa saa godt og let i Fremtiden, som Tilfældet har været hidtil.

Naturligvis er det rigtigt, naar den ærede Ordfører siger, at man kræver Arbejdsomhed og Sparsommelighed af de Folk, der skal have Brugene. Det bliver ikke alene de Folk, der skal have Brugene, men ogsaa de Folk, der arbejder paa dem. Det er ganske nødvendigt, hvis de ønsker at blive ved Bruget, at de fortsætter med den Arbejdsomhed og Sparsommelighed, de har udvist, før de fik Bruget. Men den ærede Ordfører siger, at vil de have Gavn af denne Lov, skal de ogsaa bringe et Offer, og det er rigtigt. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Venstre, hvori det Offer skal bestaa, ud over de 2 200 Kr., som kræves for at komme i Besiddelse af et Brug. Hvis man vil stille yderligere Krav om pekuniære Ofre, skyder man efter min Mening over Maalet, saa rammer man ikke dem, man i Virkeligheden skulde have fat i, nemlig Husmændenes Børn og Landarbejderne.

Det ærede Medlem gjorde sig antagelig skyldig i en Fejltagelse, naar han sagde, at efter de foregaaende Husmandslove kunde Statshusmandsbrug nedlægges. Det er ikke rigtigt, det har ikke kunnet finde Sted, og det er heller ikke det, jeg har fremhævet her. Jeg har fremhævet det uheldige i, at et mindre Landbrug, der ligger bekvemt og godt og er af en saadan Beskaffenhed, at man samfundsmæssigt kun kan ønske, at det bliver opretholdt, bliver